



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Conciliabvlvm Basileense In Causa Electionis Pontificiae celebratum anno
Domini MLXI. tempore interregni pontificii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

Decreta huius pontificis extant cap. Si quis amodo, &c. dist. 81. cap. Dispar. 23. quæst. 8. cap. In tuis. 7. quæst. 2. cap. Notificasti. 33. quæst. 5. cap. Ex multis. 1. quæst. 3. Item cap. 1. dist. 52. cap. Apostolica. dist. 66. cap. Sollicitudo. dist. 52.

ANNO
CHRISTI
1061.

CONCILIABVLVM BASILEENSE
IN CAUSA ELECTIONIS PONTIFICIÆ
celebratum anno Domini MLXI. tempore interregni
pontificii.

NOTA.

* *Conciliabulum.*] Huius Synodi meminit Hermannus in chronico: res gestas perpetuo silentio dignas supprimit. Petrus vero Damiani eandem in opprobrium schismaticorum his verbis describit: *Cum autem in vrbe Romana hæc agerentur, Longobardorum episcopi, tam simoniaci & incontinentes, quam alii facinorosi, auctore Guiberto Parmensi (constitutus erat hic cancellarius regis, homo nequissimus, vt idem auctor habet in Nicolao) conuenerunt in vnum, & consimilium clericorum multitudine congregata, communiter statuerunt, vt aliunde non deberent papam recipere, quam de paradiso Italia; (ita Longobardiam nominabant) & talem personam, qua infirmitatibus eorum compateretur & condescenderet. Quo facto, aliquos ex ipsis ad imperatricem ultra montes miserunt, qui eius animum quibusdam verisimilibus figmentis allicerent, & sibi propitium facerent. Venientes autem ad eam, suggererunt quod filius eius ita in honorem patriciatus deberet succedere, sicut in regia dignitate. Præterea impudenter afferebant quod Nicolaus papa statuerat decretis suis, quod nullus deinceps haberetur Romanus episcopus, nisi prius a cardinalibus eligeretur, cui postea accederet consensus regis. Hæc de legatione ad Henricum.*

Acta Con-
ciliabuli
quæ.

Quæ autem probrosa in eadem Pseudosynodo facta sunt, in illa disputatione habita inter regium aduocatum & Romanæ ecclesiæ defensorem, auctore Petro Damiani, a nobis suo loco inferius recitanda, hæc descripta leguntur: *Defensor Romana ecclesia dixit: Ecce compellis me vulgato sermone deponere, quod ob imperialis palatii reuerentiam decreueram silentio præterire, sed iuxta vestra scilicet exactio- nis instantiam iam proferatur in medium opus egregium vestrum, sæculis omnibus inauditum. Rectores enim aula regia, cum nonnullis Teutonici regni sanctis (vt ita loquar) episcopis conspirantes, contra Romanam eccle- siam Concilium collegistis, qui papam, Nicolaum videlicet, quasi per syno- dalem sententiam condemnastis, & omnia qua ab eo fuerant statuta quas- sare incredibili prorsus audacia præsumpsistis. In quo nimirum, non di- cam iudicio, sed præiudicio, id ipsum quoque priuilegium, quod regi prædi- ctus papa contulerat (si dicere liceat) vacuastis. Nam dum quidquid ille constituit, vestra sententia decernente, destruitur, consequenter etiam*

Pseudo-
synodi in-
fame decre-
tum.

id, quod ab eodem papa regi prestitum fuerat, aboletur. Sed absit a nobis, ut propter cuiuslibet hominis insolentiam rex, qui innocens erat, quantum ad nos, rem sui iuris amittat: & quem, auctore Deo, votis omnibus prestolamur, ad imperiale fastigium non permittemus ob alienam culpam regia dignitatis incurrere detrimentum. Hæc de Pseudosynodi decreto per infami defensor Romanæ ecclesiæ.

ANNO
CHRISTI
1061.

CONCILIVM OSBORIENSE

ANNO
CHRISTI
1061.

AVCTORITATE SANCTI ANNONIS COLONIENSIS archiepiscopi congregatum, quo in præsentia regis, post habitam disputationem, quæ infra scribitur, Cadalous pseudopapa omnium acclamatione est condemnatus, & Alexandri legitime facta electio est confirmata, anno Domini MLXII. ipso festo sanctorum Simonis & Iudæ.

Disceptatio synodalis inter regis aduocatam & Romanæ ecclesiæ defensorem.

IPSO exordio Petrus Damiani eiusdem operis auctor compellans impium Cadaloum antipapam, post alia, quæ in eum dixerat, hæc habet: Sed ad hæc gloriaris, & iactas: Rex me & imperatrix mater elegit: ad hunc apicem me regia celsitudo prouexit: sed cum hinc aula regia suum tueatur electum, illinc Romana ecclesia proprium defendat antistitem iam in solio constitutum, dignum est vt sanctorum atque prudentium sacerdotum multitudo conueniat, & hanc quæstionem ventilans sub canonici iuris auctoritate discernat. Quoniam & in proximo, vt speramus, fiet hic Osboriense Concilium, hic iam eiusdem Concilii constituamus velut in quadam tabella picturæ præludium. Iuxta iussionem ergo Danielis patrum throni sint positi, iudicium sedeat, libri aperiantur, & solutionis indiga quæstio in medium deducatur. Hic itaque Romanæ defensor ecclesiæ suas allegationes inferat: illic aduocatus regius propriæ partis argumenta depromat. Taceat Parma cum suo hæresiarcha: aduocatio tantum regia, & Romana inuicem colloquatur ecclesia: sanctorum vero sacerdotum erecti sint animi, vt & quæ vtrimque dicenda sunt conferant, & peroratae causæ iudicialiter sententiæ calculum ponant. Age igitur, defensor apo-